

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 19C/13/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7213201927
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Janka Mičková
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7213201927.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II, sudkyňou JUDr. Jankou Mičkovou, v právnej veci navrhovateľa: F. X. X., A.. XX.X.XXXX, W. O. W. Č.. XX, O., právne zastúpený JUDr. Silviou Sovovou, advokátkou, so sídlom Diamantová 10, Košice, proti odporkyni: P. Ľ. X., H.. W., A.. XX.XX.XXXX, W. O.Š., W. XX, právne zastúpená AK, Peter Dittrich, s.r.o. Košice, Mudroňova 29, v konaní o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, takto

rozhodol:

Konanie v časti o určenie výživného vo výške XXX eur mesačne za obdobie od 3.6.2013 do budúca zastavuje.

Vo zvyšku návrh zamieta.

Štát nemá právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporkyni trovy konania vo výške XXX,XX € pozostávajúce z trov právneho zastúpenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu odporkyne.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 28.1.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu k povinnosti prispievať mu na výživu sumou XXX eur mesačne počnúc dňom 1.2.2013 vždy do 15. dňa mesačne vopred. Svoj návrh odôvodnil tým, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené, a maloleté deti H. Y. H. zverené do osobnej starostlivosti odporkyne. Navrhovateľ ku dňu 6.7.2012 stratil zamestnanie z organizačných dôvodov a od 7.7.2012 je zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie. Od 7.1.2013 nemá žiaden príjem, odporkyňa má príjem z pracovného pomeru na N. Š. W. Č.. XX Q. O., Y.ko aj vzhľadom k tomu, že užíva všetok spoločný majetok, žiadal, aby súd odporkyňu zaviazal prispievať mu na výživu.

Odporkyňa vo vyjadrení k návrhu zo dňa 20.6.2013 poukázala na to, že navrhovateľ počas poberania podpory v nezamestnanosti, počas šiestich kalendárnych mesiacov obdržal peňažnú sumu vo výške približne X.XXX eur čo je X.XXX eur mesačne a okrem dávky podpory v nezamestnanosti obdržal aj odstupné vo výške 4-násobku jeho priemernej mzdy, čo je približne X.XXX eur. Odporkyňa pracuje ako pedagóg na N. W. XX Q. O. s čistým príjmom 500 eur. Poberá rodičovský príspevok XXX eur, ktorý bude poberať do septembra 2013 a prídavky na obe deti vo výške XX eur. Príjem na mesiac predstavuje sumu XXX eur, pričom sa stará o výživu a výchovu dvoch maloletých detí vo veku dva roky a deväť mesiacov a 16 rokov. Odporkyňa počas obdobia, kedy mohla zotrvať na rodičovskej dovolenke nastúpila do zamestnania, aby zabezpečila ekonomické a hospodárske potreby svojich maloletých detí,

keďže rozvodom manželstva a odchodom ich otca zo spoločnej domácnosti sa ich ekonomické možnosti značne znížili a to napriek tomu, že odporca prispieval na ich výživu dohodnutou sumou. Poukázala na to, že navrhovateľ nespĺňa ani objektívne, ani subjektívne podmienky neschopnosti obživy a teda základnú podmienku priznania príspevku na výživu rozvedeného manželstva. Má kvalifikáciu na výkon rôznych povolání a rôznej práce, to neznamená, že by nemohol vykonávať prácu, na ktorú sa vyžaduje nižšia kvalifikácia, alebo by nemohol za prácou cestovať, prípadne sa o prácu uchádzať mimo miesta svojho bydliska. Zároveň ďalším kritériom s ktorým sa musí súd zaoberať je posúdenie rozvratu vzájomného vzťahu medzi manželmi, pričom je potrebné vziať zreteľ na okolnosti, ktoré vyšli v konaní o rozvode manželstva najavo t.j., že žiadosť o rozvod manželstva podal navrhovateľ, ktorý mal mimomanželskú známosť, pričom rozvrat vzťahov spôsobil práve navrhovateľ a to minimálne tým, že neriešil svoju údajnú nespokojnosť v manželskom zväzku s manželkou počas trvania manželstva, čo bolo konštatované aj odvolacím súdom vo svojom rozsudku, ktorým potvrdil rozsudok okresného súdu o rozvode manželstva. Čo sa týka schopností, možností a majetkových pomerov odporkyne poukázala na to, že mohla byť na rodičovskej dovolenke so svojim maloletým synom, avšak z dôvodu, aby zvýšila životnú úroveň a uspokojovanie potrieb svojich maloletých nezaopatrených detí sa zamestnala. Na základe týchto skutočností žiadala návrh ako neopodstatnený zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise tunajšieho súdu sp. zn. 27P 151/2012, sp. zn. 37C 71/2011, pričom ďalšie dôkazy a skutočnosti označené, ani predložené účastníkmi konania v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. neboli a na základe toho zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 37C 71/2011-102 zo dňa 16.12.2011 bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené, maloleté deti H. Y. H. boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej Radky sumou XXX eur mesačne a na maloletého Richarda sumou XXX eur mesačne vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca k rukám matky. Zároveň bol upravený styk otca dieťaťa s maloletými deťmi.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č.k. 8CoP/108/2012-119 zo dňa 29.6.2012 potvrdil rozsudok I. stupňového súdu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 25.7.2012. V rozsudku Krajského súdu v Košiciach je uvedené, že rozvrat spočíval predovšetkým v nezaujme navrhovateľa o obnovenie manželského spolužitia napriek evidentným snahám odporkyne, ktorá s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasila a navrhovateľ mal dostatok času, aby prejavil záujem o navrhovateľku a o spolužitie v manželstve, ale naopak svojim nezmeneným správaním a postojom jednoznačne preukázal, že uprednostňuje svoj vlastný záujem pred záujmom, potrebami a pocitmi odporkyne, čo je hlavnou príčinou rozvratu ich manželstva. Poukázal na to, že navrhovateľ zo svojho pohľadu, že išlo postupne o rozvracajúce sa manželstvo, túto situáciu s odporkyňou vôbec neriešil a postavil ju pred hotovú vec až po svojom definitívnom rozhodnutí opustiť spoločnú domácnosť a podať návrh na rozvod s tým, že v prevažnej miere rozvrat vzťahu medzi manželmi zapríčinil navrhovateľ.

Z rozhodnutia úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 12.7.2012 vyplynulo, že navrhovateľ bol dňom 7.7.2012 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie.

Rozhodnutím sociálnej poisťovne zo dňa 6.8.2012 navrhovateľovi bol priznaný nárok na dávku v nezamestnanosti vo výške 50% denného vymeriavacieho základu XX,XXXX eur od 7.7.2012 na obdobie šiestich mesiacov pri splnení ustanovených zákonných podmienok.

Účastníci konania sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti v okrese Košice II, katastrálne územie S., zapísaných na čísle listu vlastníctva XXXX, F. Č.. XXXX/XX, E. Q. XX P.2. zastavaných plôch a nádvorí a na predmetnej parcele samostatne stojaca garáž súpisné číslo XXX, A. Q. E. O. G., O. Ú. S., N. A. D. Č.. XXXXX, A. F. XXXX/XX, X. Č. XXX6 podzemné garáže, ako aj podiel na spoločných priestoroch pozemku a stavbe vo veľkosti 1/28 pripadajúcich k bytu č. X, A. X. F., A. E. O. G., O. Ú. S., W. Č.. X A. W. Č.. XX Q. O. E. Q. XX P.2. s podielom na spoločných priestoroch (pozemku, stavbe)

1195/100 000 a nehnuteľnosť okres O. G., O. Ú. S., N. A. D. Č.. XXXXX E. Q. XXX P.2. zastavaných plôch a nádvorí na parcele č. XXXX/XX s podielom 1955/100 000, čo vyplýva z informácie Geodetického a kartografického ústavu v Bratislave.

Zo správy Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát, oddelenie evidencie vozidiel vyplynulo, že navrhovateľ je vlastníkom vozidla S. B.. O. XXX T. Y. S. V. X,X B.: O. XXX C..

Zo správy úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 5.12.2013 vyplynulo, že navrhovateľ rodičovský príspevok a prídavok na dieťa nepoberá. Dávku a príspevky k dávke v hmotnej núdzi poberal v období od 1.3.2013 do 30.6.2013 vo výške XXX,XX eur a v evidencii o uchádzačov o zamestnanie bol naposledy vedený v období od 7.7.2012 do 2.6.2013. Dňom 3.6.2013 bol z evidencie vyradený z dôvodu nástupu do pracovného pomeru u zamestnávateľa P. F. X..H..E., H. X, O..

Navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 10.12.2013 vzal návrh na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela späť za obdobie od 3.6.2013 do budúcnosti a konanie žiadal zastaviť z dôvodu, že nastúpil do pracovného pomeru.

Zo správy N. Š. X.. I. Y. P., W. XX, O. vyplýva, že hrubá mzda odporkyne za obdobie od 1.2.2013 do 30.11.2013 bola vo výške X.XXX,XX eur, čistá mzda za predmetné obdobie vo výške X.XXX,XX eur.

Zo správy pracovnej agentúry S., Y..X. W. vyplynulo, že navrhovateľ sa bol registrovať v ich pracovnej agentúre v auguste 2012, avšak nemali pre neho vhodnú pracovnú ponuku pre muža s vysokoškolským vzdelaním, pedagogická fakulta.

Zo správy úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 11.1.2014 vyplynulo, že za obdobie od 1.1.2013 do 2.6.2013 navrhovateľ aktívne preukázal hľadanie zamestnania v piatich firmách a to dňa 23.1.2013, 25.2.2012, 25.3.2013, 23.4.2013 a 27.5.2013. Z prehľadu vhodných voľných pracovných miest evidovaných na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v období evidencie navrhovateľa od 7.7.2012 do 2.6.2013 boli voľné dve pracovné miesta a to na základnej škole s materskou školou v W. ako učiteľ s požadovaným vysokoškolským vzdelaním II. stupňa a na súkromnej športovej P. Š. X..H..E.. Y. X, O.Š. ako učiteľ pre materskú školu s úplným stredným všeobecným vzdelaním, vysokoškolským vzdelaním II. stupňa.

Aj navrhovateľ predložil doklady o hľadaní si zamestnania tak ako sú evidované na č.l. 72 až 104 spisu, pričom veľká časť týchto žiadostí sa týkala roku 2012.

Z listinných dôkazov predložených odporkyňou vyplýva, že za byt uhrádza sumu XXX,XX B. F. XX,XX B. mesačne, P.- S., A., S., XX,XX eur mesačne, investičné životné poistenie XX,XX eur, poistenie domácnosti Z. XX,XX eur ročne, I. - J. F. O. XX,XX eur ročne, komunálny odpad XX,XX eur ročne, daň z nehnuteľnosti XX,XX eur ročne, povinné zmluvné poistenie motorového vozidla XX,XX eur ročne a havarijné poistenie Q. Č. XXX,XX eur ročne.

Okresný súd Košice II v konaní č.k. 27P 151/2012-79 zo dňa 5.4.2013 zastavil konanie o zníženie výživného na maloletú H. X.Ú. Y. H. X. za obdobie od 1.8.2012 do 6.1.2013 a schválil rodičovskú dohodu tak, že znížil vyživovaciu povinnosť otca (t.j. navrhovateľa) na maloletú H. N. XXX eur a na maloletého H. N. XXX eur mesačne na 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa a to osobitne na každé z nich počnúc od 7.1.2013 do budúca, ktoré výživné je povinný prispievať otec vždy do 15. dňa v mesiaci vopred matke maloletých a konanie o vrátenie nespotrebovaného výživného na maloletých za obdobie od 1.8.2012 do budúca vylúčil na samostatné konanie. Samostatné konanie sa viedlo na tunajšom súde pod č. 27P 91/2013 a rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 27P 91/2013-43 zo dňa 25.10.2013 súd konanie o vrátenie nespotrebovanej časti výživného za obdobie od 1.8.2012 do 6.1.2013

zastavil a za obdobie od 7.1.2013 do 31.3.2013 návrh zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30.11.2013.

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny rozhodnutím zo dňa 8.4.2013 pod číslom O.-XXX rozhodol, že navrhovateľ je občanom v hmotnej núdzi a preddavkovo mu priznal dávku a príspevok hmotnej núdze v sume XXX,XX eur mesačne od 1.3.2013 a následne rozhodnutím zo dňa 30.7.2013 pod č. O.-XXX odňal a zastavil výplatu preddavkovo poskytnutej dávky a príspevkov v X. XXX,XX eur mesačne od 1.7.2013.

Z rámcovej dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode manželstva zo dňa 15.5.2013 vyplynulo, že účastníci konania sa dohodli na vyporiadaní majetku patriaceho do ich bezpodielového spoluvlastníctva, pričom odporkyňa potom, čo jej bolo rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 27P 43/2012-87 zo dňa 18.1.2013 priznané manželské výživné spolu vo výške X.XXX,XX eur za obdobie od 14.3.2012 do 10.8.2012 podpisom dohody sa vzdala tohto nároku.

Z dohody o skončení pracovného pomeru uzatvorenej dňa 3.7.2012 medzi navrhovateľom a spoločnosťou M. P. X. X..H..E.. so sídlom v Košiciach vyplýva, že došlo k dohode o skončení pracovného pomeru v zmysle § 60 Zákonníka práce z dôvodu uvedeného v § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce a na základe toho navrhovateľovi patrí odstupné vo výške štvornásobku priemernej mzdy zamestnanca.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že naposledy bol zamestnaný v spoločnosti M. P. X. X..H..E.. a to do 6.7.2012, pričom pracovný pomer bol ukončený z organizačných dôvodov - zrušenie pozície, na ktorej navrhovateľ pracoval. Od tohto obdobia bol potom evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a poberal dávku v hmotnej núdzi a príspevok k dávke vo výške XXX,XX eur. Na maloleté deti platil stanovené výživné vo výške XXX eur mesačne a to až do marca roku 2013 napriek tomu, že počnúc 7.1.2013 do budúca bolo výživné na obidve maloleté deti znížené na 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené na nepľnoleté dieťa, pričom rozsudok vo veci bol vydaný až 5.4.2013 a právoplatnosť nadobudol dňa 3.5.2013, a keďže dávku, ktorú mal nepostačovala na krytie bežných životných potrieb a už vôbec nie na výživné, tak si peniaze požičiaval od rodičov, ako aj od priateľky, s ktorou v súčasnosti býva. Aktuálne býva v 2-izbovom byte u priateľky, kde náklady s bývaním predstavujú sumu XXX eur mesačne v čom sú zahrnuté náklady spojenú s užívaním bytu, na stravu, hygienické, čistiace potreby, na opravy a pod., pričom priateľka navrhovateľa je zamestnaná s príjmom cca XXX eur a pracuje ako stredoškolská učiteľka. Ďalej mal výdavky vo výške XXX eur, keďže aktívne sa snažil hľadať si zamestnanie, čo predstavovalo cestovné plus oblečenie, výdavok na telefón a internet XX eur, ktorý tiež súvisel s aktívnym hľadaním si zamestnania a mal aj životnú poisťku v spoločnosti G. W. vo výške XX B.ur. V spoločnej domácnosti s priateľkou žije od augusta roku, kedy odišiel zo spoločnej domácnosti od manželky, pričom mohlo to byť v roku 2011.

Odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že pracuje ako asistentka učiteľa na Základnej škole sv. I. Y. P. A. W. XX Q. O. s tým, že okrem príjmu z pracovného pomeru žiaden iný príjem nemá. Spoločne s maloletými deťmi H. Y. H. po rozvode manželstva bývajú v 4-izbovom byte, za ktorý uhrádzajú mesačne poplatky vrátane médií I. XXX eur, poisťka bytu XX B.ur ročne, zákonnú poisťku za motorové vozidlo 100 eru, havarijnú poisťku XXX eur za rok v prospech spoločnosti GENERTEL a.s., životnú poisťku XX eur mesačne. Cestovné XX eur.

Maloletá H. navštevuje 3. ročník bilingválneho gymnázia F. P. Q. O., kde uhrádza X. XX eur ročne rodičovský príspevok, navštevuje základnú umeleckú školu dramatický odbor, kde je príspevok XXX eur ročne plus XX eur rodičovský príspevok, plus sú tu ďalšie výdavky spojené s cestovaním a pod., keďže chodí na vystúpenia a recituje, mesačník na obdobie 3 mesiacov XX eur, obedy XX eur mesačne, zvýšené výdavky sú na okuliare a šošovky.

Maloletý H. je aktuálne vo veku tri a pol roka, navštevuje materskú škôlku na P. Q. O., za ktorú uhrádza poplatok XX eur, stravné XX eur mesačne, rodičovský príspevok XX eur na rok.

Navrhovateľ prispieva výživným na maloleté deti počnúc I. februárom 2013 na maloletú H. Y. H. už len sumou vo Q. XX% zo životného minima, pričom za posledné tri mesiace prispel na obidve deti každý

mesiac XXX eur. S návrhom navrhovateľa nesúhlasila aj z toho dôvodu, že príčinou rozvratu manželstva bola mimomanželská známosť navrhovateľa. Poukázala na to, že až do septembra 2013 mohla byť na rodičovskej dovolenke s maloletým Richardom, avšak vzhľadom na rozvod manželstva a znížení príjmu nastúpila do zamestnania.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej v texte len ZR) rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 ZR ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 72 ods. 3 ZR príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom, alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stav vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 75 ods. 1 ZR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Povinnosť prispievať na výživu rozvedeného manžela, na rozdiel napr. od vyživovacej povinnosti rodičov alebo vzájomnej vyživovacej povinnosti medzi manželmi, nevzniká zo zákona, ale len na základe dohody rozvedených manželov alebo rozhodnutia súdu. Zo znenia ust. § 72 možno vyvodíť nasledujúce hmotnoprávne podmienky, za ktorých možno priznať príspevok na výživu rozvedeného manžela: a/ manželstvo musí byť právoplatne rozvedené, b/ jeden z rozvedených manželov nie je schopný sám sa živiť, c/ schopnosti, možnosti a majetkové pomery druhého manžela umožňujú súdu príspevok priznať, d/ bývalí manželia sa nevedeli dohodnúť o poskytovaní príspevku a po e/ súlad s dobrými mravmi (obligatórne prihliadnutie na príčiny rozvratu manželstva).

Pri podmienke neschopnosti samostatne sa živiť je zrejماً odlišnosť od výživného medzi manželmi, keďže v tomto prípade nie je právny nárok na v zásade rovnakú životnú úroveň a vyžaduje sa kvalifikovaná miera odkázanosti. Pokiaľ má jeden z manželov aj značne nadpriemerné príjmy, resp. majetkové pomery, zatiaľ čo druhý z rozvedených manželov sa ocitol v horšej majetkovej situácii, avšak má schopnosť sám sa živiť (aj z prípadných dávok v rámci systému sociálneho zabezpečenia), nárok na príspevok mu nevzniká. Neschopnosť sám sa živiť znamená, že podľa konkrétnych okolností prípadu rozvedený manžel z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, nedostatku pracovných príležitostí, straty kvalifikácie, starostlivosti o dieťa do 3 rokov, starostlivosti o invalidné dieťa, neschopnosť vykonávať prácu na základe lekárskeho posudku dosahuje príjmy (z príslušných dávok, ako aj zo zamestnania, výnosy z majetku), ktoré mu neumožňujú pokryť základné životné potreby, pokiaľ iný záver neodôvodňujú ani jeho celkové majetkové pomery. Schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného súd skúma v zmysle kritérií ustanovených v § 75.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že manželstvo účastníkov konania bolo rozsudkom Okresného súdu Košice II č.k. 37C/71/2011-102 zo dňa 16.12.2011 rozvedené, Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací rozsudkom č.k. 8CoP/108/2012-119 zo dňa 29.6.2012 potvrdil a rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť dňa 25.7.2012. Navrhovateľ a jeho zamestnávateľ M. P. X. X..H..E.. O. sa dohodli na skončení pracovného pomeru ku dňu 6.7.2012 z dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, pričom počnúc 7.7.2012 až po obdobie 2.6.2013 bol navrhovateľ evidovaný

na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a poberal počnúc dňom 1.3.2013 do 30.6.2013 dávky a príspevky k dávke v hmotnej núdzi vo výške XXX,XX eur.

Návrhom doručeným súdu dňa 28.1.2013 žiadal, aby súd určil povinnosť odporkyne prispievať na jeho výživu sumou XXX eur mesačne počnúc dňom 1.2.2013 vždy do 15. dňa mesiaca, pričom podaním doručeným súdu dňa 10.12.2013 vzal svoj návrh na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela späť za obdobie od 3.6.2013 do budúca, preto súd konanie v tejto časti podľa § 96 ods. 1 osp. zastavil.

Je pravdou, že navrhovateľ od skončenia pracovného pomeru t.j. od 6.7.2012 až do 3.6.2013, kedy nastúpil do zamestnania bol nezamestnaný, poberal len dávku v hmotnej núdzi a príspevok k dávke v hmotnej núdzi vo výške XXX,XX eur, pričom napriek týmto skutočnostiam až do marca 2013 t.j. v čase keď už bol nezamestnaný plnil vyživovaciu povinnosť v zmysle rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 37C/71/2011-102 v plnej výške, t.j. vo výške XXX eur na obidve mal. deti H. Y. H., pričom toto výživné až následne rozsudkom pod č.k. 27P 151/2012-79 zo dňa 5.4.2013 bolo počnúc 7.1.2013 znížené na 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa a to osobitne na každé dieťa do budúca s tým, že rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.5.2013 a zníženie výživného za obdobie od 1.8.2012 do 6.1.2013 na obidve mal. deti bolo zastavené a taktiež bolo zastavené konanie o vrátení nespotrebovanej časti výživného za obdobie od 1.8.2012 do 6.1.2013 rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 27P 91/2013-33 zo dňa 25.10.2013 a za obdobie od 7.1.2013 do 31.3.2013 bol návrh zamietnutý. Vzhľadom na výdavky navrhovateľa súvisiace s bývaním, ako aj uspokojovaním jeho životných potrieb na jednej strane sú tu odôvodnené potreby navrhovateľa, ktorý je bez zamestnania na priznanie výživného, avšak na druhej strane schopnosti, možnosti a majetkové pomery odporkyne, ktorá je zamestnaná ako asistentka učiteľa s čistým príjmom XXX mesačne, z ktorého uhrádza platby za byt vo výške XXX,XX eur plus XXX,XX mesačne, mágio TV, net, S. XX,XX eur mesačne, životné investičné poistenie XX,XX eur mesačne, poistenie domácnosti Z. XX,XX eur ročne, poplatok za komunálny odpad XX,XX eur ročne, daň z nehnuteľnosti XX,XX eur ročne, povinné zákonné poistenie motorového vozidla XX,XX eur a havarijné poistenie ČSOB XXX,XX eur ročne, ako aj poplatok za uskladnenie pupočníkovej krvi vo výške XX,XX eur ročne a s prihliadnutím na to, že sa stará o dve maloleté deti, a napriek tomu, že mala právo zostať na rodičovskej dovolenke do septembra 2013 s maloletým H. nastúpila do zamestnania, aby zabezpečila uspokojovanie životných potrieb ako sebe, tak aj svojim maloletým deťom, na strane odporkyne nie sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery na takej úrovni, aby bola schopná primerane prispievať na výživu navrhovateľa. Zároveň súd poukazuje na to, že počas obdobia šiestich mesiacov od skončenia pracovného pomeru navrhovateľovi bol priznaný nárok na dávku v nezamestnanosti vo výške 50% denného vymeriavacieho základu XX,XXXX eur od 7.7.2012 na obdobie šiestich mesiacov a zároveň po skončení pracovného pomeru mu bolo vyplatené odstupné vo výške cca X.XXX €, navrhovateľ aj napriek skončeniu pracovného pomeru mal teda dostatok finančných prostriedkov na uspokojovanie svojich životných potrieb. Navrhovateľ mal schopnosť samostatne sa živiť aj vzhľadom k tomu, že za obdobie jeho evidencie na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, boli pre neho vhodné (vzhľadom na kvalifikáciu a dosiahnuté vzdelanie) dve pracovné miesta, ktoré nevyužil.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi. To neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

V zmysle rozhodnutia Ústavného súdu č. II. ÚS 249/1997 boli dobré mravy charakterizované ako súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je mnohokrát zaisťované i právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými, morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti. Tento všeobecný horizont, ktorý vývojom spoločnosti rozvíja i svoj morálny obsah v priestore a v čase, musí byť posudzovaný z hľadiska konkrétneho prípadu práve v danom čase, na danom mieste a vo vzájomnom konaní účastníkov právneho vzťahu.

Súd je toho názoru, že priznanie príspevku na výživu rozvedeného manžela by bolo aj v rozpore s dobrými mravmi vzhľadom na to, že vo zvýšenej miere sa na rozvrate manželstva podieľal navrhovateľ, ako to bolo konštatované aj v odôvodnení rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach č.k. 8CoP/102/2012 kde trvalý rozvrat manželstva spočíval v nezájme navrhovateľa o obnovení manželského spoluzitia napriek evidentným snahám odporkyne. Navrhovateľ uprednostnil svoj vlastný záujem nad potrebami

a pocitmi odporkyne a zároveň ešte počas manželstva nadviazal mimomanželskú známosť, s ktorou ako sám uviedol vo svojej výpovedi žil od leta 2011, pričom začiatkom marca 2011 opustil spoločnú domácnosť. Zároveň problémy, ktoré boli v manželstve a ktoré ho postupne rozvracali s odporkyňou neriešil a postavil ju pred hotovú vec až vo svojom definitívnom rozhodnutí opustiť spoločnú domácnosť a podať návrh na rozvod manželstva. Zároveň v rozsudku odvolacieho súdu je konštatované, že navrhovateľ uprednostnil svoj vlastný záujem pred záujmom, potrebami a pocitmi odporkyne, čo je hlavnou príčinou rozvratu manželstva. Vzhľadom na tieto skutočnosti, preto určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, t.j. navrhovateľa, by bolo v rozpore s dobrými mravmi.

Zhodnotiac každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, súd vo zvyšku žalobu zamietol .

Navrhovateľ bol v konaní o určenie výživného podľa § 4 ods. 2 písm. e/ zák. č. 71/1992 zb. oslobodený od súdneho poplatku za podanie návrhu, zároveň mu v súlade s ust. § 138 O.s.p. bolo priznané oslobodenie od platenia súdneho poplatku, pričom súd jeho návrh zamietol, preto nie je daná povinnosť odporkyni podľa § 2 ods. 2 predmetného zákona podľa výsledku konania zaplatiť poplatok alebo jeho pomernú časť, preto súd o trovách štátu podľa § 148 ods. 1 O.s.p. rozhodol tak, že štát nemá právo na náhradu trov konania.

O trovách konania medzi účastníkmi súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal odporkyni, ktorá bola v konaní úspešná v tom, že súd návrh voči nej zamietol, náhradu trov pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, pričom hodnota konania predstavuje X.XXX eur (XXX B. O. X uplatnené mesiace - február až máj 2013) základná sadzba tarifnej odmeny XX,XX eur a to za 6 úkonov právnej pomoci X-O. Á. XX,XX eur (príprava a prevzatie veci, písomné podanie vo veci samej zo dňa 20.6.2013, účasť na pojednávaní dňa 17.3.2014, 21.5.2014, 25.6.2014 a písomné podanie zo dňa 27.5.2014 plus X-O. X,XX B., X-O. X,XX eur režijný paušál) plus X-O. Á. XX,XX eur (účasť na pojednávaní dňa 16.6.2014, ktoré bolo odročené bez prejednania veci, plus X-O. Á. X,XX eur režijný paušál, F. XX% DPH vo výške 100,38 eur, spolu trovy právneho zastúpenia vo výške XXX,XX eur a to v zmysle vyhl. 655/2004 zb. zák a vyčíslenia právnym zástupcom odporkyne. Podľa § 149 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný zaplatiť náhradu trov konania na účet právneho zástupcu odporkyne vedený v S. Y..X.. Č..ú. XXXXXXXXXXX/XXXX.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Košice II v dvoch písomných vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. /§ 205 ods. 1 OSP/.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. /§ 205 ods. 2,3 OSP/.